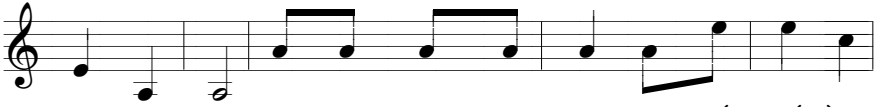


# LƯU ĐÀY SA MẠC

Khuyết danh



1. Dân ta sống lưu đày trong sa mạc, bốn mươi năm bao nhung
2. Mai sen dẫn ta về nơi quê nhà, bước hoang vu in sâu



1. nhớ ngập tràn. Ta không nghe Gia vê bao biển cố lâm
2. vết đậm đà. Ra đi trong mênh mang về đất hứa của



1. than, nhưng Gia vê yêu ta dẫn ta về bình an
2. ta, mang trên vai đau thương vẫn mong chờ hòa ca.

Ngày nay, Giáo Hội không muốn chúng ta dùng chữ GIA-VÊ trong Phụng vụ. Vậy trong bài hát sinh hoạt, ta cũng không nên dùng. Ta đổi thành ĐỨC CHÚA